

วงสะล้อ ซอซึ้ง

วงสะล้อซอซึ้ง ประกอบด้วยเครื่องดนตรี เช่น สะล้อ ซึ้ง ขลุ่ย ฉิ่ง ฉาบ และกลองพื้นเมือง ซึ่งมีรูปร่างคล้ายตะโพน แต่มีขนาดเล็ก สามารถวางตีกับพื้นและห้อยคอพักไว้ที่หน้าท้อง ใช้ตีขยะยีนหรือเดิน อาจมีการเพิ่มสะล้อเป็น ๒ คัน และเพิ่มซึ้งเป็น ๒ – ๓ ตัว หรือจะเพิ่มขลุ่ยอีก ๑ เล่า ก็สามารทำได้ แต่ควรเป็นเครื่องคนละขนาดหรือต่างระดับเสียง เช่น เพิ่มสะล้อเล็กจากเดิมเคยมีสะล้อใหญ่ (แบบซอด้วยกับซออู้) เป็นต้น

การแต่งกาย นิยมแต่งกายด้วยชุดผ้าพื้นเมือง

เทคนิคการบรรเลง แล้วแต่ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้ามีการฝึกฝนมากก็สามารถบรรเลงเพลงได้อย่างไพเราะน่าฟัง เป็นที่ประทับใจผู้ชมมากยิ่งขึ้น

วงสะล้อซอซึ้งหรือวงเครื่องสายพื้นเมืองนี้จะพบเห็นทั่วไป สามารถใช้บรรเลงกับงานได้แทบทุกชนิด เช่น งานขึ้นบ้านใหม่ แต่งงาน ไปจนถึงเล่นแก้เหงา หรือเล่นเป็นเพื่อนในงานศพ และยังเป็นที่นิยมสำหรับการแห่หน้าขบวน เช่น ขบวนรดน้ำดำหัว ขบวนทอดผ้าป่า ฯลฯ ในยุคก่อนจัดเป็นวงสำหรับหนุ่มวัยรุ่น มาร่วมชุมนุมกันเดินร้องรำทำเพลงจากหัวบ้านไปท้ายบ้านเพื่อแ้วสาว

เครื่องดนตรีวงสะล้อ ซอ ซึ้ง

๑. สะล้อ

สะล้อ เป็นเครื่องดนตรีพื้นเมืองประเภทสี ทำมาจากไม้เนื้อแข็ง มีลักษณะคล้ายกับซออู้ แต่คันชักอยู่ทางด้านนอกของตัวสะล้อ มีเสียงหวาน ไพเราะ ถือว่าเป็นเครื่องดนตรีที่ใช้ในการขึ้นนำบทเพลง สะล้อมี ๒ ประเภทดังนี้

สะล้อคู่ ๓ เป็นสะล้อที่มีเสียงแหลม จัดอยู่ในระดับกลาง มี ๒ สาย สายในจะตั้งเสียง โด ส่วนสายนอกจะตั้งเสียง ซอล

สะล้อคู่ ๔ เป็นสะล้อที่มีเสียงทุ้มต่ำใช้ประสานเสียงกับสะล้อคู่ ๓ ให้มีเสียงที่กลมกลืนกันมากขึ้น สะล้อคู่ ๔ จะปรับเสียงให้ทุ้ม นุ่มนวล มี ๒ สาย สายในจะตั้งเสียง ซอล ส่วนสายนอกจะตั้งเสียง โด

ส่วนประกอบของสละ

๑. กะโหลกสละ ทำมาจากกะลามะพร้าว
๒. ตาดสละ ทำมาจากไม้สักแผ่นบางติดตรงส่วนหน้าเป็นกล่องเสียง
๓. กีบหรือหมอนสละ อยู่ตรงกลางตาดสละ มีส่วนสำคัญในการรองรับสายสละทั้ง ๒ เส้น
๔. ลูกบิดสละ มี ๒ ตัวอยู่ส่วนบนของลำตัวสละ ทำหน้าที่ดึงและใช้ปรับสายให้มีเสียงสูงต่ำ
๕. คันทวนหรือลำตัวสละ มีความยาวประมาณ ๒๐ นิ้ว จะมีลักษณะกลมเป็นส่วนที่เสียบต่อกับกะลามะพร้าว มีเชือกรัดอกซึ่งเป็นสายเอ็นเพื่อบอกตำแหน่งการวางมือ
๖. คันชักสละ เป็นไม้ยาวบางมีความโค้งงอคล้ายคันธนู ปลายไม้ซึ่งด้วยหางม้า เชือก หรือสายเอ็นซึ่งรวมกันหลายเส้น ทำหน้าที่ในการใช้สีสายสละให้เกิดเสียง

วิธีการบรรเลง

สละคู่ ๓ เป็นสละที่มีเสียงสูง นิยมใช้ในการขับเพลงพื้นเมืองด้านการบรรเลง มีเสียง โด ซอล (ด -ซ) ตามหลักดนตรีสากล เรียกว่าคู่ ๕ (ด-ร-ม-ฟ-ซ) สายเปล่าสายในเสียง โด สายนอกเสียง ซอล วิธีการจับคันชัก ใช้มือขวาจับคันชัก มือซ้ายจับคันทวนหรือลำตัวของสละ มือขวาใช้นิ้วกลางสอดตรงช่องว่างของหางม้า หรือสายเอ็นคันชัก จับให้หลวมๆ วางมือจับให้สวยงาม แล้วดึงคันชักให้สีตรงสาย ปล่อยไปมา ออกเข้าให้เป็นแนวเฉียงเส้นตรง จนให้เกิดเป็นเสียงโด และซอล (ลากเสียงยาว long tone)

แบบฝึกหัด

การฝึกลากเสียงยาว ด---ซ ----- ด---ซ-----ด-----ซ-----
การไล่เสียงตัวโน้ต ด—ร—ม—ฟ—ซ—ล—ท—ด—จ—

วิธีการกดสายสละคู่สาม

เสียงโด -----สายเปล่า (สายใน)	เสียงซอล-----สายเปล่า (สายนอก)
เสียงเร-----นิ้วชี้	เสียงลา -----นิ้วชี้
เสียงมี-----นิ้วกลาง	เสียงที -----นิ้วกลาง
สายฟา-----นิ้วนาง	เสียงโดสูง -----นิ้วนาง
	เสียงเรสูง -----นิ้วก้อย

เมื่อสามารถกดเสียงตัวโน้ตได้จนชำนาญแล้ว นักดนตรีควรท่องจำโน้ตเพลง ด้วยการแปลงเสียงให้ถูกตามเสียงโน้ตสูงและต่ำ ด—ร—ม—ฟ—ซ—ล—ท—(ตัวโน้ตทั้ง ๗ เสียง) ควรเพิ่มเสียงให้ครบ one octave หรือ แปดชั้นคู่เสียง คือเพิ่มเสียงโดสูงขึ้นอีกหนึ่งเสียง เป็น ด—ร—ม—ฟ—ซ—ล—ท—ด (โด สูง)

๒. ซึง

ซึง เป็นเครื่องดนตรีพื้นเมืองประเภทดีด คล้ายกับกีตาร์ มี ๔ สาย แต่ใช้ดีดมีเสียงเพียงสองเสียงเป็นเครื่องดนตรีที่ไพเราะมีทั้งการดีด การร่ำเสียงและการดีดสะบัดเสียง มีทั้งหมด ๓ ประเภท

๑. ซึงเล็ก หรือซึงตัด เป็นซึงคู่ ๔ ที่มีขนาดเล็ก เสียงแหลม เป็นเครื่องดนตรีที่ผู้เล่นต้องอาศัยความชำนาญในการบรรเลงเพราะต้องเล่นตัดหรือเพิ่มตัวโน้ตให้มากขึ้น สร้างทำนองเพลงโดยเพิ่มกลอนเพลงแปลกไปจากการเดินทำนองเพลงของเครื่องดนตรีอื่น มีเทคนิคลีลาการเล่นแพรวพราว สายบนเสียง ซอล ส่วนสายล่างเสียง โด

๒. ซึงกลาง เป็นเสียงมาตรฐานของตัวโน้ต ทำหน้าที่เดินตามทำนองหลักของบทเพลง มีการดีดร่ำสายเพื่อให้เกิดความไพเราะของเสียง สายบนมีเสียง โด ส่วนสายล่างเสียง ซอล

๓. ซึงใหญ่ หรือซึงคู่ ๔ หุ้ม เป็นซึงที่มีเสียงก้องกังวาน ใช้เดินเสียงต่ำ ประสานแนวเพลงให้มีช่วงเสียงไพเราะน่าฟังมากขึ้น ทำหน้าที่คล้ายกับกีตาร์เบสในวงดนตรีสากล ปรับเสียงเหมือนซึงเล็ก (ซึงตัด)

ส่วนประกอบของซึง

๑. หัวซึงอาจจะเป็นรูปดอกบัวหรือรูปหกเหลี่ยมมีความยาวประมาณ ๕ นิ้ว
๒. ลูกบิดซึงมี ๔ อันเจาะรูติดกับหัวซึง ปัจจุบันนิยมใช้ลูกบิดกีตาร์เพื่อยึดสายอีก ๔ ตัว เพื่อความสะดวกในการปรับเสียง
๓. คอซึงเป็นไม้เนื้อแข็ง ยาวประมาณ ๓๐ นิ้ว ใช้ดีดลูกบิดในการไล่เสียงสูงต่ำ คล้ายกับการดีดของนมจะเข้ และบาร์เสียงของกีตาร์
๔. ลำตัวซึงหรือกระพุ้งแก้มซึง เจาะเป็นปล่องเสียงกลางลำตัวให้เป็นวงกลม เพื่อให้เกิดการสั่นสะเทือนของเสียง ดังก้องกังวาลซึงคู่ ๔ มีทั้งซึงตัดและซึงหุ้มตัวใหญ่ มีช่วงเสียงที่กว้างเมื่อประสานกันกับซึงคู่ ๓ จะทำให้เกิดเสียงกังวานไพเราะ ละกลมกลืนนุ่มนวลกันพอดี ในวงดนตรีพื้นเมือง ควรจะมีให้ครบทุกเสียง สูง กลาง ต่ำ (ใช้ซึงเล็ก กลาง ใหญ่) จะทำให้ผู้ฟังได้รรถรสในการรับฟังมากขึ้น

วิธีการเล่นซิง

สายเปล่า บน เสียง ซอล (ซ) ---ลา ----ที่----โดสูง ----เรสูง

สายเปล่าล่าง เสียง โด (ด)-----เร-----มี-----ฟา

วิธีดีดเราจะใช้ปิ๊กดีดซึ่งอาจจะเป็นพลาสติก หรือ เขาสัตว์ ก็ได้แล้วแต่ผู้บรรเลง จะดีดทั้ง
ขึ้นและลง มีการรัวเสียงยาว และใช้การสับด้นมือในโน้ตเพลงเร็ว

๓. ขลุ่ยหลีบ

ขลุ่ยหลีบ เป็นเครื่องดนตรีพื้นเมืองประเภทเป่า ทำด้วยไม้ไผ่หรือพลาสติกก็ได้เจาะทะลุข้อให้เป็นปล้องเดียวกันแล้วตบแต่งผิวให้เรียบสวยงาม ด้านหน้าเจาะรูกลมๆเรียงแถวกัน ๗ รู สำหรับนิ้วปิดเปิดเสียง

ส่วนประกอบของขลุ่ย

தாக ทำมาจากไม้สัก เหลาเป็นรูปกลมๆยาว ๒ นิ้วแล้วปาดด้านล่างทำช่องลม นำมาอุดปล้องขลุ่ยด้านหลังใต้ตากลงมา เจาะรูเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า แต่ปาดตอนล่างเป็นทางเฉียงไม่เจาะทะลุตรงเหมือนรูด้านหน้า รูที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้านี้ เรียกว่า รูปากนกแก้ว ใต้รูปากนกแก้วลงมา เจาะรูอีก ๑ รู เรียกว่า รูนิ้วค้ำ เพราะเวลาเป่า ผู้เป่าจะใช้หัวแม่มือค้ำปิดเปิดที่รูนี้ เหนือรูนิ้วค้ำด้านหลัง และเหนือรูบนของรูด้านหน้าทั้งเจ็ดรู แต่อยู่ทางด้านขวา เจาะรูอีกรูหนึ่งเรียกว่า รูเยื่อ เพราะแต่ก่อนจะใช้เยื่อไม้ไผ่ปิดรูนี้ ต่อมาก็ไม่ค่อยได้ใช้ ตรงปลายเลาขลุ่ยจะเจาะรูให้ซ้ายขวา ตรงกันเพื่อร้อยเชือก เรียกว่า รูร้อยเชือก ดังนั้นจะสังเกตว่า ขลุ่ย ๑ เลา จะมีรูทั้งหมด ๑๔ รู

วิธีการเป่าขลุ่ยหลีบ (ขลุ่ยพื้นเมือง)

เริ่มต้นจากการทำสมาธิ ผีกลมหายใจเข้า ออก หายใจเข้าพุงป่อง หายใจออกพุงยุบ หายใจยาวๆ เพื่อเปิดลมออกจากกะบังลม ไหล่ลมออกจากช่องท้อง ขึ้นมาจนถึงช่วงลำคอ ช่วงเสียงจะทำให้เกิดพลังในการเป่าขลุ่ยที่ดี สามารถใช้หลักการเป่า เครื่องเป่าทองเหลืองของดนตรีสากล มาใช้ในการเป่าขลุ่ยไทยได้ ข้อดีของการฝึกหายใจเข้าและออก จะทำให้มีชีวิตที่ยืนยาว หายจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวง เพราะถ้าหายใจถูกต้องทำให้ออกซิเจนเข้าไปหล่อเลี้ยงร่างกาย ทำให้มีชีวิตรุ่งเรือง หน้าตาสดใส เลือดลมเดินดี อากาโรกำเริบ จุกเสียด หรืออาการภูมิแพ้จะหายไป วิธีการวางมือบนขลุ่ยหลีบ วางมือซ้ายอยู่บน มือขวาวางอยู่ด้านล่างปิดหมดเสียงฟา เมื่อเปิดนิ้วก้อยขวา เกิดเป็นเสียงซอล แล้วไล่เสียงไป จากเสียงฟา ซอล ลา ที โด เร มี ฟาสูง

๔. ฉิ่ง

ฉิ่ง เป็นเครื่องดนตรีประเภทตี ทำด้วยทองเหลืองหล่อหนา ปากฝากลม ๑ชุดมี ๒ ฝา ฉิ่งมี ๒ ชนิดคือ ฉิ่งสำหรับวงปี่พาทย์ และ ฉิ่งที่ใช้สำหรับวงเครื่องสาย และวงมโหรี ฉิ่งสำหรับวงปี่พาทย์มีขนาดที่วัดผ่านศูนย์กลางจากขอบข้างหนึ่งไปสุดขอบอีกข้างหนึ่ง กว้างประมาณ ๖-๖.๕ ซม. เจาะรูตรงกลางสำหรับร้อยเชือก เพื่อให้จับสะดวกขณะตี ส่วนฉิ่งสำหรับวงเครื่องสายและวงมโหรีนั้น มีขนาดเล็กกว่า วัดผ่านศูนย์กลางได้ขนาดประมาณ ๕.๕ ซม. เนื่องจากการตีฉิ่ง ต้องเอาขอบของฝาข้างหนึ่งกระทบกับอีกฝาหนึ่งแล้วยกขึ้น ก็จะมีเสียงดังกังวานยาวดัง “ฉิ่ง” แต่ถ้าเอาทั้ง ๒ ฝานั้นกระทบและประกบกันไว้ จะได้ยินเสียงดังสั้นๆดัง “ฉับ” ดังนั้นการเรียกชื่อเครื่องดนตรีชนิดนี้ว่า ฉิ่ง ก็เพราะเรียกตามเสียงที่เกิดขึ้นนั่นเอง

ฉิ่ง เป็นเครื่องดนตรีที่ใช้ตี คอยควบคุมจังหวะของวงดนตรีพื้นเมือง มีลักษณะคล้ายถ้วยใบเล็ก ๆ

การตีฉิ่ง

การตีฉิ่งมีสามอัตราการตี คืออัตราการตีฉิ่งแบบสามชั้น สองชั้น และชั้นเดียว

๑. อัตราการตีแบบสามชั้น ให้นับจังหวะ ๑ ๒ ๓ (ฉิ่ง) ๑ ๒ ๓ (ฉับ) ซ้ำ
๒. อัตราการตีแบบสองชั้น ให้นับจังหวะ ๑ ๒ (ฉิ่ง) ๑ ๒ (ฉับ) ปานกลาง
๓. อัตราการตีแบบชั้นเดียว ให้นับจังหวะ ๑ ๒ (ฉิ่ง) - (ฉับ) เร็ว

วิธีการจับฉิ่ง

ให้มือขวาจับจับ จับตรงสายด้านขวา ส่วนมือซ้ายกำมือหลวมๆ มือขวาตีสะบัดข้อมือออกไป ข้างหน้าเฉียงออกทางด้านข้างขวามือพร้อมกับกรีดนิ้วทั้งสาม คือนิ้วกลาง นิ้วนางและนิ้วก้อย เป็นการตีจังหวะเบาคือเสียง ฉิ่ง นับในใจ ๑ ๒ แล้วดึงมือขวากลับเข้ามากำมือหลวมๆตีจังหวะหนักคือเสียง ฉับ

๕.ฉาบ

ฉาบ เป็นเครื่องตีกำกับจังหวะ ทำด้วยโลหะ รูปร่างคล้ายฉิ่ง แต่ มีขนาดใหญ่กว่าและหล่อบางกว่า มีสองขนาด ขนาดใหญ่กว่าเรียกว่า ฉาบใหญ่ ขนาดเล็กกว่า เรียกว่า ฉาบเล็ก การตีจะตีแบบประกบ และตีแบบเปิดให้เสียงต่างกัน ฉาบ เป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะมีลักษณะคล้ายจานตีเพื่อเพิ่มความสนุกสนานให้กับจังหวะ

หลักการตี

หลักการตีฉิ่งมีอยู่ ๒ แบบ คือ แบบช้าและเร็ว ดังนี้

๕.๑ แบบช้าให้ท่องว่า กกก -ฉว - ฉวฉว -ฉ- ว อ่านว่า แก้กแก็กแก็ก - แซ่วับ- แซ่วับ แซ่วับ-แซ่ -วับ

๕.๒ แบบเร็ว ให้ท่องว่า แก้ก-แซ่วับแซ่วับแซ่วับ

วิธีการจับฉาบ

มือซ้ายกำมือหลวมๆจับสายฉาบไว้ด้านล่าง ส่วนมือขวาจับสายด้านบนตีฉาบด้านบน กระแทกกับด้านล่าง ลักษณะมือผ่านไปเบาๆ เฉียงมือออกด้านขวาไม่ต้องลงน้ำหนักมากจนเกินไป เน้นการตีแบบช้าและเร็ว

๖. กลองพื้นเมือง

กลองพื้นเมือง หรือกลองป่งป้ง เป็นกลองสองหน้าคล้ายกลองตะโพน แต่มีขนาดเล็กกว่า ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางด้านเล็ก ประมาณ ๖ นิ้วครึ่ง, ด้านใหญ่ประมาณ ๘ นิ้วครึ่ง ความยาวประมาณ ๑๖ นิ้ว กลองพื้นเมืองส่วนมากทำด้วยไม้ขนุน ไม้สัก หรือไม้เนื้อแข็ง ส่วนหนังที่ใช้ซึ่งหน้ากลองจะนิยมใช้หนังวัว แล้วึงด้วยเชือกไนลอนให้แน่นหนา

จังหวะหน้าทับพื้นเมือง หน้าทับหรือจังหวะการตีกลองที่ใช้กับการบรรเลงเพลงพื้นเมืองนั้น ขึ้นอยู่กับลีลาและความชำนาญของผู้ที่ตีกลอง การวางกลองให้หน้ากลองหน้าใหญ่อยู่ด้านขวามือ หน้าใหญ่เสียงท้ม หรือเสียงเท่ง กลองหน้าเล็กอยู่ด้านซ้ายมือ หน้าเล็กเสียงตึง เสียงโจ๊ะหรือเสียงปะ

จังหวะกลองพื้นเมือง

๑. จังหวะร้าว	ปะ เท่ง เท่ง
๒. จังหวะรำเซ็ง	ปะ เท่งปะ เท่งปะ เท่งปะ
๓. จังหวะสามช่า	ท้ม ท้ม ตึง ตึง ท้ม
๔. จังหวะพื้นเมือง	ปะ เท่ง เท่ง เท่งปะ เท่ง - ปะ
๕. จังหวะตะลุง	ท้ม ท้ม ท้มท้ม - ท้ม-ท้ม (ใช้สองมือตีทั้ง ๒ หน้าพร้อมกัน)
๖. จังหวะสตริง	ปะ - เท่งเท่ง - เท่ง
๗. จังหวะสุพรรณ	ปะเท่ง - ปะเท่งเท่ง - ปะเท่ง - ปะเท่งเท่งเท่ง

โน้ตเพลง พื้นเมืองของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

บทเพลงในชุดที่๑

เขียนโน้ตโดย.....ครูบัก

๑. เพลงล่องแม่ปิง หรือเพลงแม่ญิง	---ช	-ชชช	ลชมช	-ล-ดํ	-ดํ-ดํ	ชลชดํ	ชลชดํ	มรชม
	-ม-ม	ชดรม	รมชม	รด-ร	-ร-ร	ชดรม	รมชม	รด-ร
	-ช-ล	-ด-ร	มรชร	มรดล	-ดรม	-ช-ล	ชลดํ	ชม-ช//
๒.เพลงเตี๋ยวดง	-----	ชลชดํ	ชลชดํ	มรชม	-ม-ม	ชลชดํ	ชลชดํ	มรชม
เพลงสร้อยเวียงพิงค์ หรือเพลงหล่ายดอย	-ช-ช	-ม-ร	ดมดร	ดรมช	-ช-ช	มลชช	มลชช	ลชดํ
	--ด	มรดล	ชลดํ	ดํลชม	-ม-ม	ดรมช	ลชดํ	ชมชร
	มรดล	ชลดร	มรชม	-ร-ด//				
๓.เพลงซอพม่า	-ลชฟ	ชลชดํ	ชลชดํ	-ล-ช	-ลชฟ	ชลชดํ	ชลชดํ	-ล-ช
	-----	ฟรฟฟ	ชลชฟ	ชฟด	-ร-ร	ฟรฟฟ	ชลชฟ	ชฟด
	ดรฟช	ฟรฟด	รดทช	ทรดท	ชทชท	ชทด	ฟชฟร	ฟรดท
	-ลชฟ	-ช-ล	-ช-ดํ	-ล-ช//				
๔.เพลงถาชีหลงถ้ำ	มรชร	มรดช	-ช-ล	ดรดช	-ช-ล	ดรดช	-ช-ล	ดรด
	-----ล	ดํลชฟ	ชฟรฟ	ชลฟช	-----ฟ	ชลฟช	ลฟลช	ลชรม
	-ม-ม	รดรม	ชลชม	ชมรด	-รดท	-ดด	-ทด	ทดด//
๕.เพลงลำนางนบ	-----	ดรมช	---ชล	ชลดํ	--ช--ช	ดรมช	---ชล	ชลดํ
	--ด	--ลดํ	--ชลช	-ฟชฟ	-ฟ-ฟ	ชมรด	--ด	มรชม
	-ม-ม	ชมรด	--ด	มรชม	-ชลช	-มชม	-รรม	-ดรด//
๖.เพลงแม่แล้ลำปาง	--ชช	--ช-ดํ	--ลชล	ดํลชฟ	--ชช	ชมรด	--ชช	ชมรด
	--ลด	--มฟช	---ดช	ฟมฟช	---ดช	ฟมฟช	---ด	---ชช
	ดํลชฟ	---มฟ	มชมฟ	-ร-ด	---ช	ทดํท	รํดํ	ทดํท
	---ช	ทดํท	รํดํ	ทดํท//				
๗.เพลงหมู่เฮาจาวเหนือ	-----	-ม-ช	---มช	-ล-ดํ	---ลช	ลดํ-ล	-ช-ม	ชรมช
บทเพลงในชุดที่ ๑.มี๗บทเพลง รวมบรรเลงเป็นชุดเพลงละ ๔เที่ยว จะใช้เวลาประมาณ ๓๐นาทีมี เพลงซ้ำ ๔เพลงและเพลงเร็วอีก ๓ เพลงทำให้ผู้บรรเลงดนตรีได้ เพลิดเพลิน	--ช--ช	-มรด	---ด	มรชม	--ม--ม	ชมรด	---ด	มรชม
	--ชลช	--มชม	---รรม	--ดํดํ	-ดํ-ดํ	-ดรม	---ชม	รดรม
	--ม--ม	รดรม	---ชล	ชม--ช	--ช-ช	-มชล	--ดํ	-ช-ม
	--ลช	--ม--ร	มรมล	--ด-ร	--ร--ร	--ม--ช	--ลช	-ม-ร
	-ม-ร	-ด-ล	ดํลดํ	-ล-ดํ//				

บทเพลงในชุดที่ ๒

๑.เพลงขออื้อ	-----ม	มรดล	---ชร	--มชล	ชมรด	--รมช	-----ม	มรดล
เพลงขอชะตาวันเกิด	---ชร	--มชล	ชมรด	--รมช	----ฟ	ชลฟช	ลฟลช	--ช--ร
	---ช	--ช--ร	--ช--ร	ดรมช	----ล	ชดรม	รดรม	รมชล
	ดลชม	รมชล	ชมรด	-รมช//				
๒.เพลงสร้อยลำปาง (ท่อน๑)	-----ช	--ดดด	มรดร	มดดด	-----ช	--ดดด	มรดร	--มฟช
	-----ด	มรดช	---ด	มรดช	-----ม	----ชล	ดรดล	--ช—ม
	-ดรม	ชมรด	รดลช	มชลด	---ดรม	ชมรด	รดลช	มช ลด//
(ท่อนที่๒)	-----ม	--ช-ล	ดํชดํ	-ช--ม	---ดํ	ชลดํ	ชมรม	รช—ช
	-----ด	มรดช	---ด	มรดช	-----ม	----ชล	ดรดล	--ช—ม
	-ดรม	ชมรด	รดลช	มชลด	---ดรม	ชมรด	รดลช	มช ลด//
เพลงช้างออกจังหวะส่ง	-----ช	-ช-ช	---ชม	รมชด	-----ช	-ช-ช	---ชม	รมชด
	---ชม	รมด	ดลดด	ลชลด	ดลดด	ลชลด	ชลชม	--ร-ด//
	-ช-ล	--ด-ร	มรมม	มชมม	-----ปีะ-	-เท่ง---	เท่ง--ปีะ	เท่ง--เท่ง
	-----ปีะ-	-เท่ง---	เท่ง--ปีะ	เท่ง เท่ง//				
๓.เพลงเตี้ยโขง	-----	-----ล	-----ช	--ม--ล	-----ช	-ดํ-ล	-----ช	--ม—ล
	-----	---ชม	---ร	--ด-ม	-----ร	--ช--ม	-----ร	--ด—ล
	---ด	--ร-ม	---รด	--ช--ล	-----ด	--ร-ม	---ร-ด	--ช— ล//
เพลงลอยกระทง	ชชชมช	ลคํ---	-รํดํ	ชลชม	-ชลดํลคํ	ชลด	ดลชช	ดดดด
	---ช	-ชชช	-ดดด	-ร-ม	มรดล	ชลด	มมมม	ดดดด
	-ดลช	ลดลด	รดลช	ลดลด//				
เพลงชายหาด	ดดลชม	รดรม	ลชมร	-----ด	-ลชม	รดรม	ลชมร	-ดรม
	มรดล	ดชลคํ	ดรด	-ดรม	มรดล	ดชลด	ดรดล//	
เพลงโยสลิ้ม	ชดรม	ชลชม	รด--	รมฟช	ชลชล	ดํช--	มชลคํ	ชชชช
	ฟม--	ดรมช	ฟม--	รดรม	--ร	ดทด	---ด//	
เพลงค่างควาควาก้วย	ลชชชม	ชมรม	ชมรม	ชมรดรม	ลชชชม	ชมรม	ชมรม	ชมรดรด
	รรมรด	มรดมร	ดทชลท	ลทด---	รรมรด	มรดมด	รมชมรด	รดทล
	--ล	ดลชมช	มลชมช	ลชมชลด	--ล-ล	ดลชม-ช	มลชมช	มรชมมม
ลูกหมด	ชชลล	ดดล	ชชลล	ดดรร	ลดรดลด	ดลด	ดรร	มรดล
เพลงในชุดที่๒จะเน้นความ สนุกสนานครื้นเครง	รดลช	ดลชม	ลชมร	ดรมชมช	รมชลชล	ดชลดล	ชลดรด--	

